

Farní zpravodaj

Letní prázdniny 2013

Římskokatolická farnost Žďárec

Úvodní slovo

Drazí farníci,

máme tu čas velkých letních prázdnin. Dnů, kdy mnozí z vás vyrazí na dovolenou. Možná k moři nebo k řece, anebo k přehradě. Každopádně se bude každý snažit si odpočinout a nabrat síly do dalších prací a všedních dnů. V těchto dnech nezapomínejme, že i když odpočíváme, jsme křesťané a věřící, a proto by i náš odpočinek měl být utvářen Božím vedením.

Společně s mnohými z vás cítím, že naše farnost potřebuje posilu, abychom mohli vytvářet skutečné společenství církve. Posilu, kterou nám nedá nikdo, jen samotný Bůh. A proto bych vás chtěl vyzvat, abyste se zapojili do společné modlitby za farnost. Modlitby za naši farnost Žďárec, za společenství Kristovy církve, která se uskutečňuje právě mezi námi, v našem malém společenství. Čím více z nás se připojí, tím mohutnější bude hlas prosby, kterou Bůh jistě vyslyší.

Přeji vám, abyste načerpali mnoho nových duševních a fyzických sil a abyste dokázali vydávat o Kristu svědectví na každém svém kroku.

P. Marián Kalina

Modlitba za farnost

Pane Ježíši Kriste, ty dáváš všem lidem dobré dary.
Jako místo k životu jsi nám vybral tuto naši farnost,
kde máme žít, pracovat, odpočívat a Tebe chválit.
Tebe, Pane Ježíši, chceme prosit,
abys v naší farnosti oživoval dary své milosti.
Potřebujeme věřící, kteří umí naslouchat.
Věřící, kteří tvoří pokoj,
kteří budují společenství a jednotu,
kteří smiřují,
kteří jsou příkladem
a mluví pravdu, aniž by ji zraňovali.
Potřebujeme farníky, z nichž vyzařuje tvůj Duch,
ty, kteří vzbudí naději
a nezištně se nasazují do služby tvému království.
Dobrý Ježíši,
daruj nám bratry a sestry schopné přesvědčit druhé,
ty, kteří se modlí,
nebojí se obětí
a proměňují modlitbu ve skutky.
Ježíši, Dobrý pastýři,
dej, ať je naše farnost opravdovým společenstvím
plným radostné a ochotné víry,
které jde cestou do tvého království
a pomáhá ti ve službě spásy světa.
Prosíme o to na přímluvu tvé přesvaté Matky, Panny Marie,
sv. Václava, sv. Cyrila a Metoděje,
sv. Petra a Pavla, sv. Jiří a sv. Martina.
Amen.

Papež František

Od Galilejce Petra po současného papeže Františka, přes dva tisíce let „skála“ nepovolila, pekelné mocnosti nezvítězily. Nutno říct, že nechyběla a nechybí mnohá protivenství, kterým církev, její představitelé a věřící musí stále čelit. Samotná papežská instituce musela a stále ještě musí odolávat tlaku zvenčí a protestům zevnitř. Někdy až ostudně pohlčená vichřicí zůstala naživu především díky víře těch, kteří byli přesvědčeni o věčnosti slibů daných Kristem Petrovi. Papežská instituce vydržela také právě proto, že zůstala pevnou základnou věřících, kteří navzdory všemu nadále spatřovali církev v papeži.

20. a 21. století je svědkem působení mnoha velkých papežů. Od blahoslaveného Jana XXIII., Pavla VI., Jana Pavla I., přes blahoslaveného Jana Pavla II. a emeritního papeže Benedikta XVI. až po Františka. Každý z nich zanechal nejen v církvi, ale v historii svůj jedinečný odkaz. Zejména působení Jana Pavla II. a Benedikta XVI. máme stále v živé paměti. V hrubém a velmi obecném shrnutí je možné zaznamenat u jednotlivých papežů jisté aspekty, které je určitým způsobem charakterizovaly. U Jana Pavla II. jsme mohli vedle mnoha oblastí zájmu spatřovat především důraz na oblast etiky. Benedikt XVI. se snažil o zdůraznění racionality s odkazem na to, že víra a věda nemusí jít proti sobě. Současný papež František vyzdvihuje sociální tematiku a vztah ke stvoření a přírodě. A právě papeži Františkovi bude věnován tento článek.

Papež František, původním jménem Jorge Mario Bergoglio, se narodil 17.12.1936 v Buenos Aires jako syn italských rodičů. Před vstupem do semináře pracoval krátce jako chemický technik. Poté byl v roce 1969 vysvěcen na kněze. Vstoupil do jezuitského řádu a v letech 1973 až 1979 byl v Argentině jeho provinčním představeným. Situace v Argentině v druhé polovině 70. let nebyla jednoduchá. Vojenské kruhy v roce 1976 svrhly vládu a zahájily tzv. špinavou válku plnou politického násilí a brutálních represí, ve které zmizelo beze stopy tisíce občanů. Bergoglio se snažil v této situaci pomocí nejrůznějších prostředků dostat lidi z Argentiny. Nakonec on sám musel čelit v roce 2005 trestnímu obvinění z únosu dvou kněží z roku 1976. Po zvolení Bergoglia za papeže se pochybnosti o jeho nevině znovu vynořily. Tentokrát se na stranu papeže postavil jeden z unesených kněží a prohlásil, že je mylné se domnívat, že Bergoglio by nechal někoho unést. Po obnovení demokracie v roce 1983 se situace v zemi postupně uklidňovala a země začala

růst svým vlastním životem, který však není ani teď pro mnoho lidí jednoduchý.

Papež František

Mezi další důležité momenty v Bergogliově životě patří rok 1998, kdy se stal arcibiskupem Buenos Aires a rok 2001, kdy ho papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. Po smrti Jana Pavla II. byl považován za jednoho z jeho možných nástupců, přesto byl v roce 2005 zvolen Benedikt XVI. Z mnoha zdrojů často zaznívalo, že byl při volbách během konkláve v těsném závěsu za kardinálem Ratzingerem. 13.3.2013 byl po pátém hlasování ve věku 76 let zvolen 266. nástupcem sv. Petra. Zvolil si jméno František na počest sv. Františka z Assisi, který zasvětil svůj život péči o chudé. Sám František poznamenal během jednoho rozhovoru, že mu někteří kardinálové-voliči žertem navrhovali, aby si vybral jméno Klement jako „odplatu“ papeži Klementu XIV., který omezoval jezuitský řád. Papežská inaugurace se konala 19.3.2013 za přítomnosti mnoha politických a náboženských vůdců z celého světa. Papež František má také mnoho prvenství, které nekončí jen u jeho jména. Je to první jezuitský papež, je prvním papežem z Jižní Ameriky a rovněž i prvním papežem z jižní polokoule. A proto se jeho zájem obrací zejména na jižní polokouli a na chudé tohoto světa.

Vedle starosti o chudé je jeho dalším závazkem budovat mosty mezi lidmi různých náboženství, kultur a prostředí. Samotný dialog chápe jako způsob, jak se učit jeden od druhého. Jak sám řekl. „*Dialog se rodí z postoje respektu k jiné osobě, z přesvědčení, že jiná osoba může říci také něco dobrého.*“ Důležité je vždy přistupovat srdečně a ne předem druhého odsoudit. Několikrát poznamenal, že titul papež znamená „*stavitel mostů*“. Zprávu o zvolení Bergoglia uvítala řada církví – pravoslavná církev, evangelíci, židé a dokonce i řada muslimských komunit v Americe. Papež se s lidmi z jiných církví nejen setkává, ale také se s nimi modlí a žádá je, aby se i oni za něho modlili. Zdůraznil také, že by nemělo nikdy dojít k tomu, aby se rozdíl mezi věřícími a ateisty staly natolik nepřekonatelné, že by nás jednou mohly zcela rozdělit. Člověk podle papeže nemusí být věřící, aby toužil po pravdě a kráse. František tak po vzoru Krista ukazuje na to, že kterýkoli člověk, který je ve svém srdci dobrý, může být vykoupen.

Mezi další významná gesta patří také umývání nohou na Zelený čtvrtek. Při této příležitosti umyl a políbil nohy 12 mladým lidem ve věku 14 -21 let (2 dívkám a 10 chlapcům, z nichž 2 byli muslimové). Podle církevních odborníků to bylo poprvé, kdy papež do tohoto rituálu zahrnul i ženy. František stejně jako Jan Pavel II. a Benedikt XVI. poukázal na „*zvláštní význam*“ žen v římskokatolické církvi a zdůraznil, že mají nezastupitelnou roli v šíření víry, protože byly „*prvními svědky vzkříšení*“. Bez žen by v církvi „*chybělo mateřství, láska a něha.*“

Další charakteristikou Františka je odvaha, s níž přistupuje k „*mocným tohoto světa*“. Jeho kritika argentinské vlády jako „*nemorální, nelegitimní a nespravedlivé*“ (ještě když nebyl papežem) mu přinesla pouze nepříjemnosti a mstivé zacházení od jednotlivých členů. V jakékoli tíživé situaci, která dopadala na obyvatele Buenos Aires, se neváhal postavit na stranu těch, kterých by se jinak nikdo nezastal. Proto mu obyvatelé města neřeknou jinak než tatíček Jorge. Velice důrazně se také postavil proti pokusům argentinské vlády uzákonit některé případy potratů. Poté, co byly některé z těchto případů potratů uzákoněny, Bergoglio prohlásil: „*v Argentině máme trest smrti.*“

Papež kritizuje zejména sociální nerovnost – především nespravedlivou distribuci zboží. Na druhé straně také poukazuje na to, že je skandální, aby ještě dnes ve 21. století umírali lidé na nedostatek potravin, zatímco my s nimi často plýtváme a přispíváme tak ke „*kultuře odpadů*“. Jeho život jako papeže je po hmotné stránce podobný tomu, jak žil dříve, a to skromně. Je to první papež

---

od doby Pia X., který si zvolil žít mimo papežskou rezidenci v penzionu ve Vatikánu.

Ve svých promluvách často odsuzuje špatné lidské vlastnosti. V jedné své homilii se zaměřil zejména na marnivost, která má tendenci promítat se do všech aspektů lidského života. „*Podívejte se na páva*“, řekl, „*je krásný, když se na něj podíváte z přední strany, ale když se na něj podíváte zezadu, zjistíte pravdu...*“ A tak je to kolikrát i v našem životě. Ten, kdo na sebe egocentricky ukazuje, často uvnitř skrývá obrovskou bídu, poznamenal papež.

Přesto všechno, co zde bylo o papežích napsáno – o jejich vedoucí úloze, je důležité zdůraznit, že církve tvoří pouze papeži, kardinálové, biskupové, kněží a jiná zasvěcená povolání. Církve tvoříme také my křesťané. A to, jak bude pohlíženo na církve, nezáleží pouze na papeži, ale na nás všech. Jako křesťané můžeme svým jednáním přispívat k dobré pověsti církve nebo ji můžeme svými činy a jednáním poškozovat nebo můžeme jenom tak mlčet a tvářit se, že se nás to netýká, že s tím nechceme mít nic společného. To, k čemu nás nabádá papež František, je povolání ochránce.

„Být ochráncem znamená chránit celé tvorstvo, krásu stvořeného světa ... Znamená to mít v úctě každého Božího tvora i prostředí, v němž žijeme. Znamená to chránit lidi a projevovat láskyplnou péči o každého člověka, zvláště o děti, starší osoby, potřebné a ty, na které nejčastěji zapomínáme. Znamená to pečovat jeden o druhého v našich rodinách: manželé a manželky nejprve chrání jeden druhého a poté - jako rodiče - též své děti, ty pak zase v daný čas ochraňují své rodiče. Znamená to budovat upřímná přátelství, v nichž se navzájem chráníme s důvěrou, úctou a laskavostí. Všechno bylo koneckonců svěřeno do naší ochrany a každý z nás je za to odpovědný. Budme ochránci Božích darů!“

Současně také zdůrazňuje, že pokud budeme následovat Krista, musíme počítat i s křížem. Často bychom chtěli následovat Krista, ale v možnostech, které neobsahují kříž. František však dodává: „*Když kráčíme bez kříže, když budujeme bez kříže a když vyznáváme nějakého Krista bez kříže, nejsme Pánovými učedníky, jsme svěťáky, jsme biskupy, kněžími, kardinály, papeži, ale nikoli Pánovými učedníky.*“

zpracovala V. Juráková

Dominik Duka: Církevní památky tvoří nadpoloviční většinu kulturního dědictví

Vážení přátelé, milí rozhlasoví posluchači. Když jsem navštívil Stavovské divadlo, které dávalo světovou premiéru opery slavného skladatele Josefa Myslivečka, kterého si Italové přisvojili pod značkou Il divino Boemo, dočetl jsem se v programu, že v roce 2012 navštívilo scény Národního divadla 600 tisíc diváků. Říkal jsem si, jak asi vypadá návštěvnost našeho nejpopulárnějšího sportu. První fotbalovou ligu ve stejném období navštívilo přes milion diváků.

Je to možná trochu zpozdilé přirovnání, ale v kostele se přece také díváme, také nasloucháme. Když jsem sečetl počet návštěvníků, došel jsem k 35 milionům v roce 2012. Nechci pochopitelně proti sobě stavět tyto tři oblasti našeho života. Právě naopak. Rád bych ukázal, že jsou v našem životě věci, kterých si ceníme, které do něj patří, i když třeba značné části spoluobčanů mnoho neříkají.

Porovnáme-li totiž státní rozpočtový příspěvek pro všechny tyto oblasti, je téměř totožný. Nemyslím, že by někdo mohl ohrnovat nos nad exkluzivitou návštěvníků opery, že by se mohl pohoršovat nad těmi, kdo milují fotbal, a že by se neměl pozastavovat ani nad těmi, kdo cítí potřebu v neděli jít do kostela.

Chci totiž odpovědět těm, kdo bez hlubších znalostí a jednostranně zaujatě mluví o majetkoprávním vyrovnání s církvemi. Toto vyrovnání totiž má nahradit onu sumu ze státního rozpočtu. Je to rozumná dohoda, která může vést do budoucna k větší důvěryhodnosti církvi, jež se budou samy financovat, a také k větší solidaritě.

Církevní památky nenavštěvují jen účastníci bohoslužeb, ale i domácí a zahraniční turisté. Dokonce právě oni v některých případech převyšují počty návštěvníků bohoslužeb. Kostely a církevní památky tvoří nadpoloviční většinu kulturního dědictví. Turistický ruch pak přináší do státního rozpočtu tolik, jako celý náš automobilový průmysl.

Pokud tedy někdo nepočítá s duchovním rozměrem církvi, může klidně počítat s penězi, které přinášejí do státního rozpočtu a z nichž je přispíváno do sportu, zdravotnictví, školství i kultury.

Zdroj: ČRo Radiožurnál 1.6.2013

Výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

V době, kdy prázdninový farní zpravodaj vychází, vyvrcholily oslavy příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Na Velehradě se 4. a 5. července uskutečnily Dny lidí dobré vůle.

V minulém čísle farního zpravodaje byl zahájen seriál o životě a díle sv. Cyrila a Metoděje. Opustili jsme je v době jejich mládí, kdy Konstantin (Cyril) projevil mimořádné nadání ke studiu. Studoval v Cařihradu (Konstantinopoli) a později se stal i profesorem křesťanské filozofie a pro dosaženou moudrost se mu dostalo titulu Filozof.

Před sebou měl možnost skvělé kariéry, zvolil si však duchovní stav. Jako jáhen dělal knihovníka a tajemníka patriarchy Ignáce. Na kněze byl vysvěcen asi v roce 847.

Rok 842 přinesl změnu vládce v Byzantské říši. Zemřel byzantský císař Theofil. Jeho synovi a nástupci Michalovi III. byly tehdy teprve dva roky. Regentské vlády se proto ujala ovdovělá Theodora a Theoktistos jako vykonavatel státní politiky.

Podle otcova přání si měl starší Konstantinův bratr Michal zvolit vojenskou dráhu. Ta však pro něj nebyla tou pravou cestou. Nejprve prý byl ve státní správní službě pro Slované sídlící v Byzantské říši a pak dal přednost řeholnímu životu. Přibližně kolem roku 840 se stal mnichem na úpatí Olympu v řeckém klášteře sv. Basila zvaného Polychron v Bithynii a přijal jméno Metoděj.

Konstantin se ve 24 letech účastnil poselství do Arábie. U Saracénů obhajoval učení křesťanské víry, zejména o Nejsvětější Trojici. Pravděpodobně byl v Bagdádu. Dále se uvádí, že odešel do ústraní kláštera za bratrem Metodějem.

Společně s ním byl v roce 860 povolán na misijní výpravu k Chazarům, kteří žili na východ od Azovského moře a řeky Don. V Chazarské zemi pak vedli rozhovory s Chazary, Židy i Saraceny. Výsledkem bylo to, že chazarský vládce přijal křesťanství za jejich oficiální náboženství.

Při této cestě se bratřím podařilo nalézt a vyzvednout ostatky svatého papeže Klementa I., který byl s kotvou na krku utopen v moři. V bouřlivých dobách se jeho hrob stal neznámým. Bratři ho objevili v troskách staré svatyně na jednom ostrůvku a ostatky vyzvedli a vzali s sebou.

Moravský kníže Rostislav v této době odolával nájezdům z německé strany. Ty byly odůvodňovány úsilím o šíření křesťanství. On však byl rozhodnut získat misionáře odjinud než z Německé říše. Chtěl, aby k lidu mluvili srozumitelným jazykem. Kolem roku 861 se proto s žádostí obrátil na papeže do Říma a v roce 862 k byzantskému císaři Michalovi III. Ten společně s cařihradským patriarchou sv. Fotijem vybral bratry Cyrila a Metoděje a jako misionáře je vyslal na Velkou Moravu

Ti se na tento úkol velmi zodpovědně připravili: Metoděj více po stránce duchovní a Konstantin především po stránce praktické. Sestavil pro Slované novou abecedu – hlaholské písmo. Mělo 38 písmen odvozených z písmen řeckých. Do staroslovanské řeči přeložil nejdůležitější části Písma svatého a také všechny bohoslužebné knihy - Svatou Liturgii, Večerní, Jitřní, Povečeří, Půlnoční, Hodinky, Osmihlasník, Velikonoční, Postní a Sváteční bohoslužby, Trebník (pro udílení svatých Tajin čili svátostí) a jiné.

O sestavení písma Hadrián II. později napsal, že jej Cyril vynalezl z Boží milosti a na přímluvu sv. Klementa I.. Bylo mimořádně obdivuhodné, v jak krátké době se podařilo dokončit tak náročné dílo pro úspěch misie. Je zde vidět součinnost práce s modlitbou a požehnáním, za které Bohu vděčíme.

Konstantin si na cařihradské synodě vyžádal povolení, aby slovanská řeč mohla být povýšena na liturgickou. Ta se tak ocitla mezi jazyky, jež byly považovány za liturgické: hebrejštinou, řečtinou a latinou.

V roce 863 přišli Konstantin s Metodějem a se svou družinou na Velkou Moravu. Vedle pokladu víry a kulturních hodnot přinesli pro náš národ i ostatky sv. Klementa I.. Rostislav je přivítal s velkou radostí a oni s velkou horlivostí seznamovali naše předky se základy víry a s radostnou zvěstí o velké Boží lásce k nám, hříšným lidem.

Zdroj informací: www.velehrad.eu, www.orthodoxia.cz
zpracoval R. Mašek

Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů

Od soboty 29. 6. 2013 zařadila Česká televize do vysílání dokumentární seriál Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů.

Příběh z 9. století ve strhujících obrazech líčí počátky šíření křesťanství na Velké Moravě a v našich zemích. Hlavními postavami hraného docu - dramatu a filmu jsou věrozvěsti Konstantin (později známý jako Cyril) a jeho bratr Metoděj, kteří byli prohlášeni za svaté a jsou označováni jako Apoštolové Slovanů. Děj televizního seriálu sleduje významný úsek našich dějin mezi lety 826 až 885.

Čtyřdílná výpravná historická rekonstrukce se snaží zachytit vše podstatné v životě slovanských věrozvěstů, a nejen to - příběh putování bratří z Konstantinopole přes Velkou Moravu až do Říma zobrazuje kulturní, politické, náboženské i společenské rozmanitosti té doby a dává jedinečnou možnost poukázat na význam budování evropské integrity, solidarity a vzdělanosti.

zpracoval R. Mašek

Farní den

Neděle 12.5.2013, Den matek, byla dnem, kdy se v naší farnosti uskutečnil farní den. Zahájil jej koncert sboru společenství při farnosti sv. Jakuba v Brně Jakubčatá, který se konal ve farním kostele sv. Petra a Pavla. Následovalo poděkování Pánu Bohu za naši farnost a prosba o další pomoc. Modlitbu vedl jeden z hostů farního dne Mons. Václav Slouk, kterého dobře známe – na podzim požehnal opravené varhany. V krátké promluvě otec Václav poukázal na důležitost společenství, a to především farního.

Dalším významným hostem farního dne naší farnosti byl náměstek hejtmána Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek, který nám v minulosti mnohokrát pomohl především získáním finanční podpory – na rekonstrukci varhan, vybudování farního sálu, ...

Koncert sboru Jakubčatá

Po děkovné modlitbě jsme se přesunuli k farnímu sálu, kde na nás čekalo pečené selátko a další výborné občerstvení. Počasí nám tentokrát přálo, svítilo sluníčko a bylo docela teplo. Všichni společně jsme tak mohli posedět a popovídat si v zahradě u farního sálu.

Vystoupení dětské scholy

Pokračoval i připravený program. Největší zájem byl o jízdu na koni, kterou si vyzkoušely nejenom děti. V krátkém kvízu jsme si mohli ověřit, jak známe náš kostel i farnost, část otázek byla věnována Bibli. Několik písniček zazpívala dětská schola. Ohlas byl skvělý, mnozí z účastníků farního dne se aktivně zapojili. Zazpívat jsme si mohli i za doprovodu harmoniky. Na závěr byly pro děti připraveny soutěže za sladké odměny.

Jízdu na koni si děti užívaly

Farního dne se zúčastnilo téměř 100 farníků. Velké poděkování patří všem, kteří se na průběhu farního dne jakkoliv podíleli.

R. Mašek

První svaté přijímání ve farnostech Dolní Loučky a Žďárec

Letos byla slavnost prvního svatého přijímání výjimečná, a to hned v několika bodech: protože nám přálo počasí a měli jsme dostatek času, slavnost začala v obou farnostech slavnostním průvodem dětí od fary (farního sálu) za hlaholu kostelních zvonů. Na rozdíl od dřívějších let se tato slavnost konala již v sobotu a nikoli v neděli. Důvodem pro tuto změnu byla skutečnost, že v neděli si děti nemohly společně po mši svaté radost z prvního přijetí eucharistického Krista řádně vychutnat, protože většinou všichni spěchali domů na slavnostní oběd, kterého se účastnila celá širší rodina.

Ukázalo se, že toto rozhodnutí bylo šťastné. Po prvním svatém přijímání strávily děti podstatně delší dobu se svými rodiči, sourozenci a vrstevníky v radostném společenství, pohrály si a také se proběhly, přičemž nedošlo, kupodivu, k žádné úhoně ani na jejich slavnostní oblečení. Jejich radost z prvního svatého přijímání byla ještě zdvojnásobena, protože se v neděli zúčastnily mše svaté opět ve svých krásných šatech. Pak většinou s rodiči a pozvanými hosty měly doma přichystaný slavnostní oběd. V některých rodinách oslavily děti s rodiči a příbuznými první svaté přijímání už v sobotu. V těchto případech proběhl oběd bez chvatu, protože začátek mše svaté o prvním svatém přijímání byl až v 15 hodin.

První svaté přijímání ve Žďárci

V Dolních Loučkách se konalo první svaté přijímání v sobotu dne 25. května 2013 a zúčastnilo se ho celkem dvanáct dětí, ve Žďárci 1. června 2013 a prvokomunikantů bylo šest.

Jistě je přáním nejen pana faráře, ale i všech farníků, aby děti i nadále co nejčastěji navštěvovaly mši svatou a přistupovaly ke stolu Páně. K tomu jim my všichni vyprošujeme Boží pomoc a požehnání.

Co je nového

Zrestaurování liturgických nádob

K dnešnímu dni jsou to již téměř tři roky, co se v našem farním kostele nedaly používat některé liturgické nádoby, protože byly poškozeny hloubkovou korozí. Jelikož se naše farnost v této době nacházela ve finanční krizi – všechny dostupné finanční prostředky bylo potřebné soustředit pro opravu varhan, abychom mohli v naší farnosti slavit mši svatou, byl nám z Dolních Louček zapůjčen kalich. Náš kalich bylo potřebné zrestaurovat. A nejenom ten, ale i ciborium k uchovávaní Eucharistie a také patěnu. Cena byla odhadnuta na cca 37.000,- Kč.

V uplynulých měsících se proto na tento účel v našem kostele uspořádaly dvě sbírky. Celkem se při nich vybralo 17.350,- Kč. Odhadovaná cena byla pouze orientační, vzhledem k tomu, že nebylo možné vizuálně zjistit celý rozsah poškození nádob. Při jejich zrestaurování se některé části pouze vyčistily, jiné bylo nutné pozlatit a jednu z částí kalicha – kupu, bylo nutné vyměnit za novou. V nejhorsím stavu byl tedy kalich, na kterém se zcela tato kupa (číše) rozpadla už při pouhém čištění. To částečně způsobilo i prodloužení doby, za kterou měly být nádoby zrestaurovány.

O to větší radost jsme měli, když ve čtvrtek 20.6.2013 byly nádoby přivezeny z Brna, kde se jejich oprava prováděla, a po mši svaté jste měli možnost si nádoby prohlédnout. V neděli 23.6.2013 při mši svaté tyto zrestaurované nádoby pan farář požehnal. Celková cena pozlacení dvou patěn a obětní misky, výroba a pozlacení nové kupy našeho kalicha, jako i vyčištění a opravení ciboria vyšla na 32.450,-Kč. Pan farář děkuje všem, kteří na tento účel jakoukoliv částkou přispěli.

P. Švancarová

Zakončení školního roku

V čtvrtek 27.6.2013 proběhlo v naší farnosti zakončení školního roku. V kostele sv. Petra a Pavla se konala dětská mše svatá. Po ní byl u farního sálu připraven táborák, hry pro děti. Jsme rádi, že letos se této akce zúčastnilo 26 dětí.

Farní tábor pro děti 2013

I v letošním roce se pro děti připravuje v měsíci srpnu již tradiční farní tábor. Uskuteční se na faře v Rychtářově u Vyškova, kde již proběhl první i druhý tábor pro naše farnosti. Jedná se o zrekonstruovanou faru, která je určená především pro rekreaci.

Kostel v Rychtářově

V budově jsou k dispozici tři místnosti, kde jsou patrové postele, společenská místnost, kuchyň, jídelna, sociální zařízení, herna a dvůr s venkovním krbem. O program pro děti během tábora se bude tentokrát starat sedm vedoucích. V případě pěkného počasí navštívíme s dětmi i blízký aquapark ve Vyškově. A protože se jedná o farní tábor, budeme se dětem věnovat i po stránce duchovní – společná modlitba, mše svatá, křesťanské písně, ale i koupání v aquaparku, soutěže a hodně zábavy – to všechno je samozřejmou součástí programu. Tábor se uskuteční v termínu od 18.8. do 25.8.2013. Cena tábora je 2.150,- Kč. (V případě potřeby může být tato snížena o příspěvek farnosti na dítě – po domluvě s panem farářem.) Bližší informace naleznete na internetových stránkách farnosti www.mojefarnosti.cz. Možnost přihlásit se je do 16.7.2013.

Rekonstrukce oken

Na oknech v našem kostele se podepsal zub času a zvláště v zimních měsících, kdy se v kostele topí, jsou netěsnosti poznat. Proto se začalo pracovat na přípravě k jejich výměně. V současné době jsou rozpracovány 3 varianty. První z nich jsou dřevěná eurokna, u kterých je nevýhoda v orámování, které musí mít určitou šířku. Tím by se zmenšil prostor pro sklo a tím i viditelnost v kostele. Druhá varianta je ponechání oken současných, jejich důkladné utěsnění a umístění dalšího okna zevnitř kostela. Toto okno by bylo tvořeno pouze sklem. Třetí zvažovaná možnost jsou okna hliníková. Která varianta bude nakonec zvolena závisí především na rozhodnutí Úřadu památkové péče, neboť náš kostel je kulturní památkou. Od tohoto rozhodnutí se bude odvíjet i rozpočet.

Pohled do historie

Další díl pohledu do historie mapuje dění v roce 1925. Naši farnost stále spravoval P. Filip Macek. Text v kronice je již čitelnější než v předchozím období, přesto se občas vyskytne místo, které není možné přesně rozluštit. Tam, kde je zápis nečitelný jsme do textu vložili ....

1925

Malba v kostele oprýskaná, odřená byla znovu důkladně opravena, do původní podoby uvedena. Opravu provedl rodák Vickovský František Sitař za 2500 Kč. Kromě toho natřeny a lakovány v kostele všechny dveře, pozlacen svatostánek, celý oltář umyt očištěn a nalakován matným lakem. Kostel olíčen i omítnut na mnohých místech i z venku, tak že vypadá jako nový. Ohrada kole starého hřbitova, která od nepaměti opravována nebyla dočkala se konečně též opravy, omítnutí a obílení. Když kostel byl upraven uvnitř, postaral se farář též o duchovní obnovu farníků tím že uspořádal sv. misie od 18. dubna 1925 do 26. dubna 1925. Misie konali dva otcové Redemptoristé z Brna za veliké účasti farníků i přespolních (cizích). Vykonáno bylo 1093 zpovědí a 1520 sv. přijímání. Na ukončení posvěcení a u vchodu kostelního postaven misionářský kříž.

Ve faře dána nová okna, místo shnilých a sice do kuchyně a do velké světnice. Všecky dveře a okna natřeny a nalakovány bíle, místo černohnědé barvy dřívější. Na dvoře, na chodbě pod přístřeškem místo vyšlapaných a úplně vydrolených cihel dána cementová dlaždice, před vchodem vroubkovaná.

Farní zpravodaj

V kancelář podlaha úplně shnila, tak že se pod nohama probořovala a proto byla nahrazena podlahou novou. Bohužel že nebylo dbáno rady farářovy aby byla karbolinem od spodu natřena. Takto asi brzy zase vlhkem shnije. Dne 12. května k večeru po velikém lijavci (průtrži mračen) nastala povodeň, která stala se tím horší, že protrhl se libochovský rybník. Všechny mlýny zatopeny a celé údolíčko k nepoznání téměř změněno. Voda vnikla i do farní zahrady a stála na loučce půl metru vysoko. Farní louka do polovice zanesena pískem a kamením. Veliký most přes říčku byl strhán návalem vod a rovněž druhý u Kutín. Při novostavbě mostu věnoval farář na něj nanesený písek z louky. Jinak snad by ani 800 Kč na odvezení té spousty nebylo stačilo.

Mlynář Fr. Valík č. 9 opět dal se v ořezávání olší a keřů u farního břehu. Bylo mu od faráře pohroženo žalobou a proto žádal aby věc smírně urovnána byla. Proto před svědky p. Otok. Melicharem, stolařem, Antonínem Chmelíčkem domkářem č. 39, a kostelním hospodářem Kadlecem Ludvíkem z Rojetína č. 2 napsán protokol v němž uznává F. Valík mlynář, že si na farní břeh žádného práva nečiní než jakého mu poskytuje morav. vodní právo. Listina vyhotovena ve dvou stejných stejnopisech z nichž jeden dán mlynáři a jeden uložen ve farním archivu. Podotknouti se sluší, že mlýn vedle fary vždy byl odjakživa za potrest fary a odtud faře nic dobrého a jen škoda a příkoří pocházelo.

Tak letos zase přílišným upouštěním přebytečné vody porušil hranice mezi farní loukou a svou na úkor farní louky a bude třeba soudního zakončení. Tím stává se, že, ač beneficium zdejší poměrně na malou výměru dosti dobré jest, každý, jak může odsud hledá se dostat pryč.

Když jsem mohl odsud pryč, netroufl jsem si, když se roku 1929 uprázdnila fara v Drásově pro její zpustlost vzal jsem žádost zpět a zůstal jsem zde to ... i se svou nešťastnou nervositou.

zpracoval R. Mašek

Plánované akce

	Místo	Datum
Poutní mše svatá: Sv. Cyrila a Metoděje	Skryje	5.7.2013
Poutní mše svatá: Sv. Anna	Litava	27.7.2013
Farní tábor pro děti	Rychtářov	18.8. – 25.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Bor (u Olší)	10.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Horní Loučky	17.8.2013
Poutní mše svatá: Nanebevzetí Panny Marie	Tišnovská Nová Ves	17.8.2013
Poutní mše svatá: Sv. Jiljí	Újezd u Tišnova	31.8.2013
Pouť na Zlatou sobotu do Žarošic	Žarošice	14.9.2013
Poutní mše svatá: Panny Marie Růžencové	Moravecké Pavlovice	5.10.2013

O všech plánovaných akcích budete v ohláškách na týden vždy včas a podrobně informováni.

Murphyho zákony: Svaté přijímání III

Murphyho zákon přijímání na ruku:

Čím více je přijímání na ruku církevně schváleno, tím větší jsou s ním potíže.

1. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Při podávání sv. přijímání pronáší kněz zpravidla slova „Tělo Kristovo“, ale někdy též „Byl jsi u zpovědi?!“, zřejmě v závislosti na počtu náušnic a barvě vlasů přistupujícího.

Láskyplná vysvětlivka paní Svíčkové:

To přece na památku posledních slov Pána Ježíše při poslední večeři.

Paradox MUDr. Tumpacha (absolventa prvního ročníku dálkového studia teologie):

Svaté přijímání, nazývané církevními otci „lék nesmrtelnosti“, je totiž jediným lékem, k jehož přijetí musí být člověk víceméně zdravý (míněno duchovně).

2. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Rovnoměrný pohyb fronty vpřed je v nepravidelných intervalech brzděn poklekáním některých jedinců, kteří asi něco vážného provedli, takže musí přistupovat k svatému přijímání po kolenou.

3. postřeh čerstvého konvertity Bohouše Zírala:

Po přijímání se pozlacený kalich s ostatky zamyká do trezoru nad oltářem, aby ho nikdo neukradl.

Vysvětlivka pana faráře:

Nezamykáme kalich, ale Pána Ježíše ve svátosti oltářní.

Kolegiální dodatek aktivního laika:

Kvůli možné adoraci a tak. Zkrátka aby byl k dispozici, až my budeme zase k dispozici.

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marný z Bludovic